

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum conferat gratiam? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

mo. Sicut tamen nullus consequitur effectū baptismi fine baptismi voto, ita nullus consequitur effectū confirmationis fine voto ipsius: quod potest haberi etiam ante susceptionem baptismi.

Ad secundum dicendum, quod sicut Aug. † dicit ad Seleucianum, ex hoc, quod Dominus dicit Ioh. 13. Qui lorus est, non indiget nisi ut pedes lauet: intelligimus Petrum & alios Christi discipulos suisse baptizatos, siue baptismō Iohannis (sicut nonnulli arbitrantur) siue, quod magis credibile est, baptismō Christi: neque enim tenuit ministerium baptizandi, ut haberet & baptizatos seruos, per quos ceteros baptizaret.

Ad tertium dicendum, quod audientes prædicationem Petri, acceperunt effectū confirmationis miraculosē: non tamen confirmationis sacramentum. Dictum est autem *, quod effectus confirmationis potest alicui conferri ante baptismum: non autem sacramentum confirmationis. Sicut enim effectus confirmationis, qui est robur spirituale, presupponit robur baptismi, qui est iustificatio: ita sacramentum confirmationis presupponit sacramentum baptismi.

ARTIC. VII.

Vtrum per sacramentum confirmationis conferatur gratia gratum faciens?

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod per hoc sacramentum gratia gratum faciens, non conferatur. Gratia enim gratum faciens ordinatur contra culpam. Sed hoc sacramentum (sicut dictum est *) non exhibetur nisi baptizatis, qui sunt à culpa mundati. Ergo per hoc sacramentum, gratia gratum faciens non confertur.

¶ 2 Præterea, Peccatores maximè indigent gratia gratum faciente, per quam solam iustificari possunt. Si ergo per hoc sacramentum gratia gratum faciens confertur, videtur quod deberet dari hominibus in peccato existentibus: quod tamē non est verū.

P 2

¶ 3 Præ-

epif. 108.
a medio,
to. 2.

ad 4. et 2.
ad 1. ar.

4.20
4. d 7.9.
2. ar. 2.
ar. præco

¶ 3 Præterea, Gratia gratum faciens, specie non differt, cum ad vnum effectum ordine ur. Sed duas formæ eiusdem speciei non possunt esse in eodem subiecto. Cum ergo gratia gratum faciens conferatur homini per baptisum, videtur quod per sacramentum confirmationis, quod non exhibetur nisi baptizato, gratia gratum faciens non conferatur.

*In ep. ad Hisp Epi
so ame
dis illius
go. 1. Cor.
ar. 1. 2. et
3. huius
quæst.
P.P. q. 43.
Gra. 3.*

SED contra est, quod Melchiades Papa dicit*, Spiritus sanctus in fonte baptismi, plenitudinem tribuit ad innocentiam, in confirmatione augmentum præstat ad gratiam.

RESPONDEO dicendum, quod in hoc sacramento (sicut dictum est*) datur baptizato Spiritus sanctus ad robur, sicut Apostolis datus est in die Pentecostes, (vt legitur Act. 2.) & sicut dabatur baptizatis per impositionem manus Apostolorum: ut dicitur Act. 8. Ostensum est autem in 1. parte*, quod missio seu datio Spiritus sancti non est, nisi cum gratia gratum faciente. Vnde manifestum est, quod gratia gratum faciens confertur in hoc sacramento.

Ad primum ergo dicendum, quod gratia gratum facientis primus effectus est remissio culpe. Haberet tamen & alios effectus: quia sufficit ad hoc, quod promoueat hominem per omnes gradus usque in vitam aeternam, secundum illud Roman. 6. Gratia Dei vita aeterna. Vnde & Paulo dictum est 2. Corinthiorum duodecimo, Sufficit tibi gratia mea. Et ipse de se dicit prima Corinthiorum decimoquinto, Gratia Dei sum id quod sum. Et ideo gratia gratum faciens, non solum datur ad remissionem culpe, sed etiam ad augmentum & firmitatem iustitiae. Et sic conferitur in hoc sacramento.

Ad secundum dicendum, quod sicut ex ipso nomine apparent, hoc sacramentum datur ad confirmandum quod prius inuenierit: & ideo non debet dari his, qui non habent gratiam. Et propter hoc sicut non datur baptizatis; ita non debet dari adultis peccatoribus, nisi per penitentiam reparatis. Vnde dicitur in Au-

habetur
de cōf d.
5.c. ut iſe
sunis.

Aurelianensi Concilio*, Vt ieuni ad confirmationē veniant, vt moneantur confessionem facere prius, vt mundi donum Spiritus sancti valeant accipere. Et tūc per hoc sacramentū perficitur penitentiæ effectus, si-
cut & baptismi quia per gratiam collatam in hoc sa-
cramento, consequitur penitens pleniorē remissio-
nem peccati. Et si aliquis adul̄us in peccato existēs,
cuius conscientiam non habet, vel si etiam non per-
fectè contritus accedat, dummodo non fictus acce-
dat, per gratiam collatam in hoc sacramento, con-
sequetur remissionem peccatorum.

Ad tertium dicendum, quod (sicut dictum est*)
gratia sacramentalis addit super gratiam gratum fa-
cientem communiter sumptam, aliquid effectuum
specialis effectus, ad quod ordinatur sacramentum. Si
ergo considereretur gratia in hoc sacramento collata,
quantum ad id quod est cōmune: sic per hoc sacra-
mentum non confertur aliqua alia gratia, quam per
baptismum: sed quae prius inerat, augetur. Si autem
considereretur quantum ad illud speciale quod super-
addiuit, sic non est eiusdem speciei cum ipsa.

ARTIC. VIII.

Vtrum hoc sacramentum sit omnibus exhibendum?

A sacramentum non sit omnibus exhibendum. Hoc
enim sacramentum ad quamdam excellentiam datur:
vt dictum est*. Sed id quod ad excellentiam pertinet
non competit omnibus. Ergo hoc sacramentum non
debet omnibus dari.

¶ 2 Præterea, Per hoc sacramentum augetur ali-
quis spiritualiter in perfectam ætatem. Sed perfecta
etas repugnat ætati puerili. Ergo ad minus pueris
dari non debet.

¶ 3 Præterea, Sicut Melchiades Papa dicit †, post
baptismum confirmamur ad pugnam. Sed pugnare
nō competit mulieribus propter fragilitatem sexus.
Ergo nec mulieribus hoc sacramentum dari debet.

¶ 4 Præterea, Melchiades Papa dicit*, quod

P 3 quam-

q.62.2.2

42.1

4. d. 7. q.
3 ar. 2. q.
2. et 3. q.
d. 25. q. 2.
a. 1. q. 2.
cor.
*ar. 6. bus
ius quas.
ad 2. q
art. 4.
in epi. ad
Hisp. ep..
a med. il
lius, te. I.
concil.
loco nunc
proxime
citato,
et habe-
tur de cō-
ser. di. 5.
c. spiritus
san. Elias